

[Freddy Madsen.]

rer. Det er alle sammen skader, der hver på deres felt bidrager til at gøre vores økonomi dårligere.

Så bliver det sagt fra finansministerens side, at det har hjulpet, at vi er medlem af EF. Vi har den ganske modsatte opfattelse. Hvis vi tager tallene og ser på, hvordan vores eksport har udviklet sig, så vil det vise sig, at andelen i eksporten til de to største fællesmarkedslande, til vores to største handelspartnere, Vesttyskland og England, relativt er gået tilbage.

Det er meget godt, at hr. Erling Olsen mener, man har gået og puffet på for at få noget i gang ad den vej, men det er åbenbart ikke blevet bemærket af hr. Schmidt. Og sådan er det. Det er de store nationer, som også eksporterer en del af deres krise til os. Også på det område har regeringen bøjet af, også på det område lurer der nye farer i fremtiden.

Det alt afgørende problem — det er der jo mange der har været inde på — er spørgsmålet om arbejdsløsheden. Vi må konstatere, hvordan kendsgerningerne er. I januar 1975 havde vi 123.000 arbejdsløse, i januar 1976 havde vi 135.000. Altså er det alligevel — det er de officielle statistikker, og dertil kommer jo de tal, vi ved vi skal lægge til — rigtigere at tale om, at vi har en arbejdsløshed, der ligger over de 150.000. Men det var jo her, vi skulle tage fat. Nu siger finansministeren, at i denne vinter har de foranstaltninger, som man gennemførte, hvor vi jo har anerkendt nogle, bl. a. den midlertidige momsnedsettelse, betydet, at 50.000 undgik at blive arbejdsløse i denne vinter. Jeg tror, at tallet er overdrevet, men vi anerkender virkningen af nogle af de foranstaltninger, altså bl. a. momsnedsettelsen. Men hvorfor kører man så ikke videre med den side af sagen? Her har fagbevægelsen meget entydigt sagt, at dér var et område, hvor der absolut måtte sættes ind, og hvor det var nødvendigt at gøre noget.

Også fra statsministeren blev det sagt, da vi afleverede de 109.000 underskrifter, at socialdemokratiet havde sympati for den tanke, som vi her førte frem. Så siger man, at vi ikke har råd. Ja men har vi råd til at lade de 150.000 gå arbejdsløse? Samtidig kommer regeringen og septemberforligspartierne og taler om, at det, der må gennemfø-

res meget snart, er skattelettelser. Det mener man altså der bliver råd til. Jeg vil godt spørge, om ikke man synes, at der er inkonsekvens i den sag.

Et andet område. Vi har stillet forslag om, at man skulle anvende 1 mia. kr. til kommunerne til rensningsanlæg. Vi ved, at disse projekter ligger der. Vi ved, at SID har forklaret, at i hvert fald 20.000 mand kunne komme i arbejde på det område. Det er gode og nyttige ting, vi har brug for, og det vil ikke koste så forfærdelig meget, når vi tager arbejdsløshedsunderstøttelse og skattebidrag i betragtning.

Men sådan er det på alle områder. Vi synes, som jeg sagde det forleden, at regeringen totalt har kapituleret over for vanskelighederne og måske især over for venstre. Det fik vi også bekræftet forleden dag i diskussionen, men dér fik vi jo at vide, at når man havde holdt kirkeforedragene og dem om folketingets forretningsorden, så ville man komme tilbage nu på tirsdag og give klar besked om regeringens politik. Vi har naturligvis lov til at håbe endnu, men det, vi har fået at vide indtil nu, synes jeg ikke virker særlig opløftende.

Hvad har man sagt? Bortset fra det med EFG-lærlingene, hvor vi deler opfattelse, ja, så er man stort set tilfreds med den finanslov, man har fået på nuværende tidspunkt. Finansministeren taler om, at det jo er rart med den fordragelige tone, og jeg går ikke ud fra, at han sådan vil antyde, at vi normalt sidder og råber skældsord efter hinanden. Når han bruger det udtryk, så må der altså være en politisk mening i det. Han taler om den politiske stabilitet, der nu er opnået. Ja men på hvilket grundlag? Er det, vi her oplever, virkelig tilfredsstillende politik for socialdemokratiet?

Så taler han om, at septemberforliget skal føres videre, og vi har jo fået at vide, hvad sagen drejer sig om. Det er indkomstpolitikken. Men hvad er det for en indkomstpolitik, man faktisk vil føre? Ja, vi fik et par bemærkninger, som jeg nok synes er lidet opløftende. Det var hr. Erling Olsen, der sagde, at vi kom godt igennem den sidste overenskomst. Er det tvangsindgrebet mod arbejderne dengang, som nu betegnes som, at vi kom godt igennem overenskomstsituationen?

Så udtrykker hr. Erling Olsen nogle pæne